



181229

All trötthet borta

Jag frågade vad som orsakat denna stora förändring. En ängel svarade, "Det är det sena regnet, vederkvickelsen från Herrens närvaro. Den tredje ängels höga rop."

Stor kraft var med dessa utvalda.

Ängeln sade, "Se!" Min uppmärksamhet vändes mot de gudlösa eller otroende. De var alla i rörelse. Den målmedvetenhet och kraft som var med Guds folk hade eggat och gjort dem rasande. Förvirring, förvirring var överallt. Jag såg att åtgärder vidtogs mot denna grupp, som hade Guds kraft och ljus. Mörkret tätnade omkring dem, ändå stod de där, med Guds bifall, och förtröstade på honom. Jag såg dem rådlösa. Därefter hörde jag dem enträget ropa till Gud. Deras rop upphörde inte, varken dag eller natt. Jag hörde dessa ord, "Din vilja ske, o Gud! Om det kan förhårliga ditt namn, skapa en utväg för ditt folk! Befria oss från hedningarna runt omkring oss! De har bestämt att vi ska dödas, men din arm kan ge frälsning." Detta är alla ord som jag kan dra mig till minnes. De verkade ha en djup känsla av sin egen ovärdighet, och visade fullständig underkastelse för Guds vilja. Ändå bönföll alla, utan undantag, och brottades likt Jakob för befrielse.

Strax efter att de hade börjat sina enträgna rop ville änglarna, av medkänsla komma till deras räddning. Men en hög, befallande ängel tillät dem inte det. Han sa, "Guds vilja är ännu inte fullbordad. De måste dricka av kalken. De måste döpas med dopet."

Strax hörde jag Guds röst som skakade himmel och jord. Det kom en kraftig jordsbävning. Byggnader skakades sönder och föll överallt. Därefter hörde jag ett triumferande segerrop, högt, melodiskt och tydligt. Jag betraktade detta sällskap som en kort stund tidigare hade varit i sådan nöd och sådant tvång. Deras fångenskap hade vänt. Ett underbart ljus strålade över dem. Så vackra de då såg ut. All trötthet och tecken på bekymmer var borta. Hälsa och skönhet syntes i varje ansikte. Deras fiender, hedningarna omkring dem, föll som döda. De kunde inte uthärda det ljus som lyste över de befriade, heliga. Detta ljus och denna härlighet blev kvar över dem tills Jesus syntes på himmelens skyar och det trogna, prövade sällskapet omedelbart blev förvandlade, i ett ögonblick, från härlighet till härlighet. Och gravarna öppnades och de heliga kom fram, klädda i odödlighet ropande "Seger över döden och graven"! och tillsammans med de levande heliga togs de upp för att möta Herren i luften, medan överflödande, melodisk lovprisning och segerrop var på varje odödlig tunga. – Testimonies for the Church, vol 1, p. 182- 184